

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈУН 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1613

НА ДОПУНСКИМ ИЗБОРИМА ЗА
ОДБОРНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ
ВОЖДОВАЦ 24. ЈУНА 2001. ГОДИНЕ,
У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 51 ЗУЦЕ, ГЛАСАЈТЕ

КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ВЕЛИБОРА НЕШКОВИЋА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ МЕШТАНИМА СЕЛА ЗУЦЕ

ВОЖДОВАЦ ВИШЕ НЕ СМЕ ЗАПОСТАВЉАТИ ЗУЦЕ

Кад се све сабере, ДОС је најгори могући наставак социјалистичко-јуловске власти. Иако је та шарена коалиција наводно различита по идеологији од претходне, ДОС је у пракси много гори од својих претходника. Наставља се запостављање села у односу на град. То се најбоље види у Зуцама, селу које спада у једну од највећих градских општина, Вождовац. Да би се одупрли оваквој власти, мештанима Зуца пружа се прилика да на изборима 24. јуна 2001. гласају за кандидата Српске радикалне странке Велибора Нешковића

Кандидат Српске радикалне странке Велибор Нешковић је рођен у Зуцама, 2. децембра 1943. године. Ожењен је, отац двоје деце, ради као професионални возач у зрењанинском предузећу ПИК "Врбас".

Учествовао је у свим акцијама које су спроведене у селу Зуце, а у Месном одбору Српске радикалне странке ангажован је на месту потпредседника одбора. Својим непрестаним залагањем за добробит Зуца и несебичним радом у Странци, заслужио је да га српски радикали предложе за свог кандидата на предстојећим локалним изборима у Општини Вождовац. Чланови Српске радикалне странке који су га предложили за ову кандидатуру сматрају да само човек попут Велибора може на прави начин заступати интересе мештана Зуца у скупштинским клупама Вождовца.

Време прошло и, што је још горе, данашње, учи нас да је село Зуце препуштено само себи и да му помоћи нема од вождовачких општинара. Треба нам човек који ће у тој општини јасно и гласно изнети све проблеме и енергично захтевати да једна јака и богата општина, као што је Вождовац, коначно почне да ради за своје становнике, па макар они живели и на селу.

Маћехински однос општинске власти према сеоским деловима више се, једноставно, не може трпети.

Када је Општина Вождовац противствовала код градских власти зато што Зуце, у летњим месецима, остану без воде? Први који су искључени са градског водовода увек су мештани Зуца. То се већ годинама схвата као нормално и готово да су већ и сами мештани равнодушни према оваквом стању ствари, мирићи се са сушом као злом судбином. Општина Вождовац је уп-

раво та која треба да ово питање покрене са мртве тачке. Сада, када је досовска власт заузеле све хотеље, на свим нивоима власти, сигурно да смо даље него икада од уредног снабдевања водом.

Одборник Социјалистичке партије Србије који је напустио своје место у Скупштини Општине Вождовац и због којег се сада понављају избори у Зуцама, очигледно да нема ни снаге ни жеље да се бори са пучистима из редова ДОС-а. Зато је једини прави избор кандидат Српске радикалне странке Велибор Нешковић. Он досовцима неће дати око да отворе, прогањаће их са скупштинске говорнице све док не почну озбиљно да решавају проблеме његовог родног села.

У српске радикале се може поуздати, нас власт интересује само због напретка нашег народа. Ми се нећемо предати и продати, ми никада не одустајемо.

Огромни комунални проблеми

Наш кандидат Велибор Нешковић ће се на првом месту борити за уредно водоснабдевање Зуца, јер је то највећи проблем, али никако и једини. Постоји читава листа проблема, на чијем је врху асфалтирање и уређење већ асфалтираних улица. Под хитно се морају средити улице Друга нова, од броја 10, па до самог краја, затим улица Чеврта нова у дужини од 300 метара. Целу Шесту нову, а такође и целу Седму нову треба пресвући слојем асфалта, због великих рупа на коловозу. Ако није могуће асфалтирање, онда барем треба попунити рупе како би се лакше пролазило овим улицама. Исто важи и за Осму нову, као и Девету. Од Десете нове, па до последње у Зуцама важи слично: ако их је немогуће пресвући само једним новим слојем асфалта, онда барем санирати ударне рупе.

Излаз на аутопут

Нешто мањи, али никако беззначајан проблем је и расвета у главној улици. Могуће га је решити уз ажуријији однос Општине, који до сада, нарочито у Зуцама, никада није показан. Како би требала да функционише власт која ради као сервис грађана, најбоље се види на следећем примеру.

Од већих грађевинских радова, важних за Зуце, је изградња излаза на аутопут Београд-Ниш, што би омогућило брже и квалитетније повезивање нашег места са Београдом и уопште Србијом. Овај прикључак био би дужине 850 метара, али то не значи да је прескуп, те да га је због тога немогуће изградити.

Једноставно, то значи да Општина координира свој пројекат прикључка на аутопут са Министарством саобраћаја, баш као што су то урадили српски радикали у Земуну, где је такав излаз на главну саобраћајницу изграђен за приградско насеље Батајницу.

Значи, све се може, само ако се хоће и, наравно, ако се не поткрадају они који су указали поверење општинској власти.

Списак који не занима Општину

Поред свих наведених проблема који малтретирају мештане, постоји још много тога што Зуце враћа не у прошли, него у претпрошли век.

Градски превоз, уз ангажовање Општине Вождовац, сигурно да би могао бити учесталији и редовнији. Деца нам иду у школу чије су им ученице одавно постале тесне, треба је проширити или изградити већу. Исто је и са амбулантом, а под хитно треба пронаћи и решење за апотеку. О проблемима са телефонским линијама не треба посебно расправљати, свима су познати. Тај проблем не захтева претерану инвестицију, а исто се може решити у сарадњи Општине и надлежног министарства.

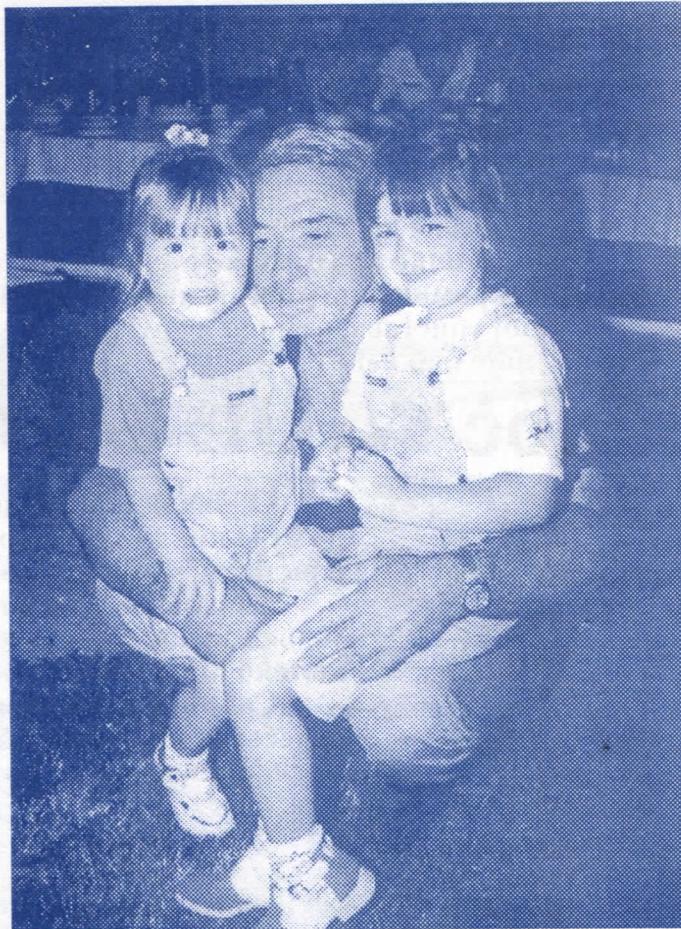
Минимум средстава захтева и чишћење дивљих депонија, али то ником из Општине Вождовац не пада на памет.

Најтужније од свега је што се нико од општинара не обазире на сеоско гробље, које је запуштено и које одавно треба да се прошири.

Једини избор српски радикали

Када би садашња досовска власт решила барем један од наведених проблема, могли би да кажемо да су, ето, барем приметили да Зуце постоје. Међутим, њих и даље не интересује наше место. Зуце су остављене саме себи, осуђене на прашину и жеђ, па ко се како снађе.

Такав маћехински однос се стварно више не да издржати, неко у Општини треба да подвикне, да

Ко воли децу воли и отаџбину:
Велибор са својим унука

пружи отпор стихији званој ДОС. За то одборник социјалиста који је напустио своје место није имао храбости, није се усудио да се успротиви владајућој већини. Такво одступање сигурно се не може очекивати од било ког члана Српске радикалне странке, нарочито не од оног којег између себе оценимо као најбољег, као человека који је за службу кандидатуру. Велибор Нешковић се неће предати, бориће се до последњег атома снаге са својим политичким противницима у клупама вождовачке скупштине. Бориће се за своје место, своје Зуце, за своје комшије, пријатеље и породицу. Ако нешто од свега побројаног, за ово досовско време, и буде урађено у Зуцама, ако вода буде текла барем један час дуже у чесмама, будите сигурни да се за то изборио Велибор Нешковић. Само српски радикали могу натерати досовце да ураде нешто корисно. Ми их можемо натерати и на крају са власти отерати.

Зато што су најгори! Дос је стварно најгори!

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Штампа:
„Етикета“ - Болеч
тел. 011/ 806-30-28

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Редакција прима пошту
на адресу:
„Велика Србија“,
Трг победе 3, 11080 Земун

Техничко уређење и прелом:
Владимир Кадић

Издање припремио:
Огњен Михајловић

Новине „Велика Србија“ уписане су
у Регистар средстава јавног информисања
под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

ДОС ТА ЈЕ БИЛО!

Обећали су борбу против криминала. Уместо тога, обрачунавају се са борцима против криминала, а криминалце уводе у органе државне власти.

Политичке противнике проглашавају за криминалце, а прави криминалци постају хероји нове пучистичке власти.

Број убистава, отмица и других најтежих кривичних дела никад није био већи.

ДОС ТА ЈЕ БИЛО!

Обећали су нам шест милијарди долара. То је требало да буде поклон демократског света, кажу, новој демократској власти у Србији и Југославији.

Добили смо, уместо новца, шест милијарди претњи и услова за поклон од педесет милиона долара. Таман онолико колико Мајк Тајсон добије за један боксерски меч.

Србија и Југославија ипак нису Тајсон, јер ће тих педесетак милиона добити, не у новцу, већ у генетски модификованој сојиној сачми.

ДОС ТА ЈЕ БИЛО!

Обећали су бољи живот, ниже цене и нова радна места за незапослене.

Бољи живот данас постоји само у телевизијској серији, ниже цене у фалсификатима ДОС-ових медија, а нова радна места не постоје чак ни тамо.

Тек се припремају масовна отпуштања радника.

Сви закони које је ДОС-ова већина у Народној скупштини усвојила, имају за циљ смањење права радника.

Не смемо им то дозволити.

ДОС ТА ЈЕ БИЛО!

Критиковали су гашење слободе изражавања у претходном периоду.

Зато данас покушавају да угуше сваку помисао на слободне медије, другачију јавну реч и политичко мишљење.

Борићемо се за своју слободу.

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ!

Решење, ипак, постоји!

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

WWW.SRS.ORG.YU